

Βιογραφικό

Ο **Γιώργος Σισιλιάνος** γεννήθηκε στην Αθήνα το 1920. Μετά από μια σύντομη φοίτηση στην Νομική Σχολή, την οποία εγκατέλειψε μόλις ενηλικιώθηκε, αποφάσισε να αφιερωθεί στη σύνθεση.

Πρώτος του δάσκαλος στο πιάνο και στα θεωρητικά ήταν ο Κώστας Σφακιανάκης. Πήρε τα πτυχία της Ωδικής και της Αρμονίας με τον Μάριο Βάρβογλη στο Ελληνικό Ωδείο και τα πτυχία της Αρμονίας (για δεύτερη φορά), της Αντίστιξης και της Φούγκας με τον Γεώργιο Σκλάβο στο Ωδείο Αθηνών. Ο τελευταίος τον προέτρεψε να συνεχίσει τις σπουδές του στο εξωτερικό, συστήνοντάς του ως δάσκαλο τον Ildebrando Pizzetti που δίδασκε στην Ακαδημία της Santa Cecilia στη Ρώμη. Το 1952 έγινε δεκτός στην τάξη της σύνθεσης του Pizzetti με το έργο του *Η αποκάλυψη της 5ης σφραγίδας*, op. 7 μαζί με τον Reginald Smith Brindle και τον Franco Donatoni και το 1953 ολοκλήρωσε τις σπουδές του με το *Κοντσέρτινο*, op. 11. Στη συνέχεια πήγε στο Παρίσι όπου παρακολούθησε μαθήματα με τον Tony Aubin στο Conservatoire de Paris και στην Αμερική όπου παρακολούθησε μαθήματα με τον Walter Piston στο Harvard University, με τον Boris Blacher στο Tanglewood, με τον Vincent Persichetti και τον Peter Menin στο Julliard School of Music.

Από το 1956 εγκαταστάθηκε μόνιμα στην Ελλάδα και αφιερώθηκε σχεδόν αποκλειστικά στη σύνθεση. Έχοντας ήδη περάσει στη δεύτερή του περίοδο με το έργο *Κοντσέρτο για ορχήστρα*, op. 12 (1954) πειραματίστηκε με τα σύγχρονα μουσικά ρεύματα, εγκαταλείποντας την τροπικότητα που χαρακτηρίζει την πρώτη του περίοδο. Οι αναζητήσεις του αυτής της περιόδου στρέφονται στη δωδεκαφθογγική τεχνική (*Κοντσέρτο για ορχήστρα*, op. 12, *Κουαρτέτο εγχόρδων* no. 2, op. 13), στον ολικό σειραϊσμό (*Παραλλαγές σε τέσσερα ρυθμικά θέματα*, op. 24), στην ηλεκτρονική μουσική (*Επεισόδια II*, op. 30, *Παραβολή*, op. 34). Με το έργο *Μελλιχόμειδη*, op. 44 (1980) εγκαινιάζεται η τρίτη περίοδος του συνθέτη που αποτελεί μια προσπάθεια απελευθέρωσης από τις συμβάσεις της σύγχρονης μουσικής τεχνικής και έχει σαν σκοπό την δημιουργία μιας πιο προσωπικής αλλά και λιγότερο ερμητικής μουσικής γλώσσας.

Έργα του έχουν εκτελεσθεί από μεγάλες ορχήστρες και μαέστρους στην Ελλάδα και στο εξωτερικό: *Πρώτη Συμφωνία*, op. 14, Φιλαρμονική της Νέας Υόρκης/ Δημήτρης Μητρόπουλο· *Κοντσέρτο για βιολοντσέλλο και ορχήστρα*, op. 22, Orchestre de la Suisse romande/ Samuel Baud-Bovy· *Σύνθεσις*, op. 21, Paris Philharmonic Orchestra/ Charles Bruck· *Αντίφωνα*, op. 40, Radio Symphony Orchestra of Berlin/ Peter Eotvos· *Δαίμων*, op. 50, Gewandhaus Symphony Orchestra/ Kurt Masur.

Παράλληλα με τη συνθετική του εργασία ο Γιώργος Σισιλιάνος συμμετείχε ενεργά στη δημόσια μουσική ζωή της Ελλάδας. Το 1960 διορίστηκε προϊστάμενος του μουσικού τμήματος του Ε.Ι.Ρ., θέση στην οποία παρέμεινε μέχρι το 1962 και από το 1974 ως το 1975 διορίστηκε Διευθυντής μουσικών προγραμμάτων του Ε.Ι.Ρ. Από το 1963 ως το 1964 διετέλεσε Γενικός Γραμματέας του Μουσικού Συμβουλίου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας. Υπήρξε ιδρυτικό μέλος και αντιπρόεδρος του Ελληνικού Τμήματος της Διεθνούς Εταιρείας Σύγχρονης Μουσικής (I.S.C.M., 1964-1968). Από το 1966 είναι μέλος του διοικητικού συμβουλίου του Ελληνικού τμήματος της Διεθνούς Εταιρείας Αισθητικής. Από το 1976 ως το 1979 συμμετείχε ως μέλος στο διοικητικό συμβούλιο της Εθνικής Λυρικής Σκηνής. Το 1981 εκλέχθηκε πρόεδρος της Ένωσης Ελλήνων Μουσουργών, θέση στην οποία παρέμεινε ως το 1989. Έχει συμμετάσχει πολλές φορές ως μέλος στο γνωμοδοτικό συμβούλιο του Φεστιβάλ Αθηνών και λαμβάνει συχνά μέρος σε επιτροπές διεθνών διαγωνισμών.

Ο Γιώργος Σισιλιάνος έχει τιμηθεί με το βραβείο Herder (Βιέννη, 1991) και με της Ειρήνης Γ. Παπαϊωάννου βραβείο της Ακαδημίας Αθηνών (1994). Έχει ανακηρυχθεί Cavaliere "Al merito della Repubblica Italiana" (1976) και Chevalier en Arts (Παρίσι, 1991).

Πηγές:

- Ιδιόχειρο βιογραφικό σημείωμα του συνθέτη.
- Γιώργος Λεωτσάκος, λήμμα "Σισιλιάνος, Γιώργος", στο *Παγκόσμιο βιογραφικό λεξικό*, (Αθήνα, Εκδοτική Αθηνών, 1991).
- Αλέκα Συμεωνίδου, *Λεξικό Ελλήνων συνθετών*, (Αθήνα, Νάκας 1995).